

III i IV katecheza
Odpowiedzi na nadesłane pytania
(notatki własne)

1. Nawiązanie do czytań z Ks. Rodzaju o stworzeniu świata:
Katecheza z Ks. Rdz. O stworzeniu świata jest najważniejszą katechezą w protologii (dziedzina teologii dogmatycznej zajmująca się zagadnieniami początku istnienia świata i człowieka)

- dotyczy słów Boga, który powołuje świat.

Szóstego dnia Bóg stwarza człowieka na obraz swój – jako koronę wszelkiego stworzenia i przykazuje człowiekowi, by czynił sobie ziemię poddaną.

Obecnie próbuje się odwrócić ten porządek, gdy stawia się przyrodę ponad człowiekiem – np. ekologizm (kult złamanej gałęzi).

2. Nawiązanie do KKK

282. Katecheza o stworzeniu ma pierwszorzędne znaczenie. Odnosi się do samych podstaw życia ludzkiego i chrześcijańskiego, ponieważ precyzuje odpowiedź wiary chrześcijańskiej na podstawowe pytania, jakie stawiali sobie ludzie wszystkich czasów: "Skąd pochodzimy?", "Dokąd idziemy?", "Jaki jest nasz początek?", "Jaki jest nasz cel?", "Skąd pochodzi i dokąd zmierza wszystko, co istnieje?" Dwa pytania: pytanie o początek i pytanie o cel, są nierozdzielne. Obydwa decydują o sensie i ukierunkowaniu naszego życia i naszego działania

287. Prawda o stworzeniu jest tak ważna dla całego życia ludzkiego, że Bóg w swojej łaskawości zechciał objawić swojemu ludowi to wszystko, co należy koniecznie wiedzieć na ten temat. Niezależnie od naturalnego poznania Stwórcy przez człowieka (105) Bóg stopniowo objawiał Izraelowi tajemnicę stworzenia. Ten, który wybrał patriarchów, który wyprowadził Izraela z Egiptu, a wybierając Izrael, stworzył go i uformował (106), objawia się jako Ten, do którego należą wszystkie ludy ziemi i cała ziemia, jako Ten, który sam "stworzył niebo i ziemię" (Ps 115, 15; 124, 8; 134, 3)

3. Powyższe wprowadzenie w odniesieniu do liturgii Eucharystii

- **W liturgii najważniejszy jest Bóg, nie człowiek. Z reguły św. Benedykta: *Aby we wszystkim Bóg był uwielbiony – Ut in omnibus glorificetur Deus (RB 57,9).***
- **Liturgia nie jest dla wspólnoty. Gdy wspólnota celebruje sama siebie, to nic nie celebruje.**

Np. w liturgii pogrzebowej należy unikać wychwalania człowieka, którego żegnamy, ale raczej mówić o dziełach Bożych, które zmarły celebrował

- Całe nasze życie jest ukierunkowane na Boga: żyjemy dla Pana i umieramy dla Pana.
- **W liturgii czcimy obecność Boga, kierujemy uwielbienie do Boga.**

4. Pytania i odpowiedzi:

- ✓ czy dodatkowe obrzędy, komentarze czy podziękowania mogą odbywać się podczas liturgii Mszy świętej i czy Księża są zachęceni do tego, by włączać je w liturgię,

Ks. Karol stwierdził, że nie są zachęceni i nie ma takich wskazań. To jest ich własna inwencja. **Wręcz wszystkie dodatkowe rzeczy (modlitwy, podziękowania, itd.) powinny być poza liturgią Mszy świętej.** Wszelkie odniesienia do człowieka i wszelkie dodatkowe obrzędy, powinny być przed lub po liturgii Eucharystycznej. Np. przywitania: przed liturgią; a po liturgii, czyli po błogosławieństwie - wszelkie podziękowania. Inne zachowania wskazują na skierowanie liturgii na człowieka (antropocentryzm), zamiast na Boga.

- ✓ W sprawie czynnego uczestnictwa dzieci w liturgii:

W tej sprawie jest dokument, w którym zaleca się, by to dorośli czytali czytania, psalmy, modlitwę wiernych, a nie dzieci, dla zachowania powagi liturgii. („Dyrektorium o Mszach św. z większym udziałem dzieci”)

Podczas liturgii dzieci powinny być przy opiekunach, którzy są dla nich przewodnikami w kwestii rozumienia liturgii i tym samym uczenia się świadomego w niej uczestnictwa. Jest to katecheza obrazowa, osobista dorosłych względem dzieci.

Nie potrzeba ich dodatkowo stresować czytaniem, czy inną aktywnością. Nie daje to wcale zamierzonego efektu rozumienia czy przywiązania dzieci do liturgii. Czasami wręcz powoduje się, że dzieci skupiają się na odegraniu roli, nie rozumiejąc istoty.

- ✓ W odpowiedzi na pytanie, dotyczące rozproszeń księdza podczas liturgii, przejawiających się zwykle w łagodny sposób: uśmiechów, drobnych komentarzy, a w skrajnych przypadkach, prowadzeniem pozaliturgicznego dialogu z wiernymi czy zakrystianem, nawet przy udzielaniu Komunii Świętej,

ks. Karol przypadek opisany w emailu zaliczył do poważnych nadużyć liturgicznych, godzących w sakrament i który kwalifikuje się do udzielenia upomnienia, zgodnego z zasadami: 1. W cztery oczy; 2. ze świadkiem; 3. poinformowanie przełożonych

- ✓ Jak celebrians ma nie poddawać się rozproszeniom, skoro jest odwrócony w kierunku wiernych, a nie tak jak było wcześniej, do Boga, któremu składana jest Ofiara?

Zgodnie z wymogami liturgicznym Krzyż obowiązkowo powinien być przy ołtarzu jako duchowy wschód. (wcześniej, generalnie ołtarze były skierowane na wschód słońca jako światła Boga i stąd kapłan oraz wierni byli ustawieni w tym samym kierunku).

Papież Benedykt XVI zalecał, by stawiać Krzyż na ołtarzu, pasyjką w kierunku celebriansa, by miał świadomość na Kim się powinien koncentrować.

W dawniej formie liturgii było wskazane, by kapłan tylko w niektórych miejscach podnosił wzrok wyżej, niekoniecznie musiał szukać kontaktu wzrokowego z wiernymi (z wyjątkiem kazania).

Kapłan showman nie celebrytuje katolickiej Mszy świętej.

✓ W odpowiedzi na pytania dotyczące ważności sakramentu Eucharystii w przypadku braku wiary celebransa w transsubstancjację lub jego niewiarę w Boga, ks. Karol powiedział:

- Ważność sakramentów nigdy nie była uzależniona od tego czy szafarz wierzy w działanie sakramentów, np. sakramentu Chrztu może udzielić każdy w nagłych sytuacjach, nawet osoba niewierząca, gdy tylko kieruje się Intencją uczynienia tego co sakrament oznacza (np. położne w szpitalach, świadkowie wypadków).
- Sakramenty nie są własnością szafarza, lecz są własnością Kościoła Chrystusowego, nawet gdy ktoś posługuje w sposób niegodziwy.
- **Dla ważności sakramentów konieczna jest właściwa materia, forma i intencja czynienia tego co chce Kościół.** Np. położne są szkolone jak udzielić chrztu w nagłych przypadkach. Zamiar czynienia tego co chce Kościół jest zrównany z intencją czynienia
- Sakrament Eucharystii może sprawować tylko kapłan tj. wyświęcony prezbiter lub biskup.
- W przypadku, gdy sprawuje ten sakrament ważnie, ale niegodziwie, pomniejsza łaski, blokuje ich swobodny przepływ za względu na tę niegodziwość.

Dlatego powinniśmy się modlić o świętość Kapłanów.

Również z naszej strony, jeśli nasza dyspozycja jest wątpliwa, spływ łask jest pomniejszany.

- **Sakrament jest nieważny, gdy intencja jego sprawowania jest inna niż chce Kościół.** Np. osoba udzielająca chrztu wypowiada formułę tylko pro forma, ze względu na kogoś, ale nie ma intencji włączenia chrzczonego do Kościoła Chrystusowego lub np. kapłan nie wierzy i nie chce sprawować bezkrwawej ofiary jako alter Christi.

Mamy wtedy do czynienia z symulacją sakramentów.

○ Intencje Mszy świętych:

- habitualna (stała) – podczas święceń kapłan przyjmuje tzw. intencję habitualną czyli zamiar sprawowania intencji ofiarodawców

- actuos – aktualna, którą powinien wypowiedzieć podczas Mszy świętej, ale nie jest to warunek konieczny z uwagi na intencję habitualną.

- dantis – przekazana intencja ze skarbca łask Kościoła innemu kapłanowi niż ten, który przyjął intencję

Są Msze sprawowane w tzw. intencjach znanych Panu Bogu. Nie mniej powinna ona być znana kapłanowi przyjmującemu intencję.

- Istnieje skarbiec łask Kościoła, w którym Kościół gromadzi intencje, które zostały przyjęte i ofiarodawca złożył stypendium w tej intencji. Bóg rozdziela łaski ze skarbnicy Kościoła najbardziej potrzebującym łask, według swojej woli.
  - Wierni powinni podczas Mszy świętej jednoczyć się z intencją sprawowaną przez kapłana.
  - intencją własną wiernych jest dołączona, czego symbolem jest kropla wody dolewana do wina przed konsekracją.
- ✓ Ile Mszy świętych kapłan może sprawować w ciągu jednego dnia:
- Jedna Msza w dzień powszedni i dwie Msze w niedzielę.
  - Drugą w dzień powszedni może sprawować za zgodą Biskupa lub jeśli jest taka konieczność duszpasterska np. pogrzeb, a trzecią w niedzielę za zgodą biskupa, z powodów duszpasterskich np. jeden ksiądz w dużej parafii; a czwartą w niedzielę za zgodą stolicy apostolskiej (nuncjusz papieski)
  - Ograniczenia wynikają z konieczności ustrzeżenia się przed rutyną
  - Niezależnie od liczby odprawionych Mszy świętych kapłan może wziąć na swoje dzienne utrzymanie tylko jedno stypendium z jednej intencji, by nie traktował stypendiów jako źródła dochodu
5. W przypadku wątpliwości, czy jesteśmy w stanie grzechu ciężkiego (?) czy nie, Kościół wyznaje zasadę, by przybliżać się do skarbcza łask, ale trzeba to przy najbliższej okazji rozstrzygnąć ze spowiednikiem.